

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 9: Niels Klim", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 9: Niels Klim*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 446. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg09-shoot-idm139856959779120/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 9: Niels Klim

MORALSKE FABLER

hos Fontaine saaledes: En reysende Person satte sig paa et Æsel, og lod sin unge Søn følge med til Fods. De Forbigaaende, som dette saae, sagde da: Hvilken ufor-skammet og ubarmhiertig Mand! Han rider selv i sin Magelighed, og lader den unge stakkels Dreng gaae til Fods. Manden, bevæget af slige haarde Domme, søgte en anden gang at rette saadant ved at sætte Sønnen paa Æslet og selv at være Fodgænger: Dette foraarsagede Latter: De Forbigaaende sagde: hvilken Narr! Han gaaer selv til Fods, og lader Drengen ride. Manden søgte derfor tredie gang saadant at rette, og at tilstoppe Munden paa disse Dommere, og det saaledes, at han satte sig selv tillige med Sønnen paa Æslet: Men det samme tilveyebragte end haardere Dom: Thi man sagde: Hvilke ubarmhiertige Mennesker! Mon det stakkels Beast haver ikke Byrde nok udi den eene af dem? Manden blev herover gandske forvirret, og derfor paa den fjerde Reyse gik og tillige med Sønnen ledede Æslet frem. De pegede alle Fingerne efter ham og sagde: Hvilken forbandet Taasse! Han haver Æslet og betiener sig ikke deraf. Da merkede Manden, at det er umueligt at gjøre alle til maade, og derfor foragtede Folkes Domme.

219. Fabel.

Biørnen og Geedebukken.

En Biørn, da han saae en Geedebuk at klavre op paa en steilbrat Klippe, tænkte han ved sig selv: Mon du og ikke kunde gjøre det samme? Hans Haab slog ham og ikke feyl, men, da han, skjønt ikke uden stor Møye, var kommen op paa Spidsen af Bierget, sagde han: Men hvordan kommer du nu need igien? Geedebukken han saae det forud, sagde da: Det skulde du have betænkt førend du steeg op.

Fabelen lærer, at et hvert Menneske, førend det udvikler sig udi en Vanskelighed, maa være betænkt paa, hvorledes han kand udvikle sig derfra igien.

MORALSKE FABLER

220. Fabel.

Om Manden, der søgte efter sin Søn.

Theodorus havde udi Ægteskab med Lucretia avlet Tre Sønner. Een af disse Sønner blev af Røvere bortført. Denne Forliis gik Faderen meget til Hierte. Han besluttede derfor at forlade sit Huus og sin unge Hustrue, for personlig at opleede den bortførte Søn. Hans Hustrue, saavel som Venner, raadede ham at staae fra saadant Forsæt, og at betroe den Forretning til andre. Men Theodorus stod ikke til at overtale; hvorudover Reysen gik for sig. Efter trede Aars Omflakken kom han omsider tilbage, og da med Forbittrelse fandt Fire Sønner i steden for Tre.

Fabelen lærer, at mange for at bøde paa en enkelt, underkaste sig en dobbelt Forliis. Det er troeligt at nogle af de Græske Helte, som forlode deres Lande for at hevne den Spott, som Menelao var vedetfaret, komme selv med Horn udi Panden tilbage.

221. Fabel.

Sikkerst Vey til Forfremmelse.

Da en Vizirs Plads ved Løvens Hoff var bleven leedig, anholdt adskillige Dyr om denne høye Bestilling. Ræven alleene, skjønt ingen med større Begjærighed tragtede derefter, stillede sig an, som han havde stor Afskye derfor, og skiulede sig udi en Huule, ladende ved sine Børn udspreede, at han ikke vilde komme for Lyset, førend Embedet ved en af de Ansøgende var bleven besatt. Men just dette banede ham Vey til Embedet, som han ellers ikke havde faaet: Thi Løven blev deraf forsikkret om hans Ærlighed, og lod ham med Magt trække af Huulen for at beklæde denne høye Post.

Fabelen lærer, at ingen Vey til Forfremmelse er sikkere end at følge Rævens Exempel.